

Kritika - Egy hét Marylinnel

2012 február 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Minden idők leghíresebb szőkeje továbbra is makacsul izgatja a szélesebb közvélemény fantáziáját. Most éppen egy egész estés játékfilm mesél a színésznő nem kevés különös szerelmi kalandjai közül az egyik legkülönlegesebbéről, de a Marilyn-ipar marketingje amúgy is megállíthatatlanul pörög.

A film Colin Clark – maga is dokumentumfilm – visszaemlékezései alapján készült. Clark 23 évesen találkozott az akkor már világhírűnek számító szexszimbólummal, és valószínűleg még a legszertelenebb képzelgésein is túltett, ami ezt követően történt vele: rövid időre közel kerülhetett a csodálatos nőhöz, elsősorban lelki társként, de némi erotikus töltet is fűszerezte a különös egymásra találást.

Azért nem egy amolyan „kamaszkorom legszebb nyara” típusú filmről van szó, a remek színészgárdát – többek között Kenneth Branagh és Judi Dench fémjelzik a mozi – felvonultató alkotás Marilyn Monroe művészi küzdelmeit és érzelmi öngyöttrését állítja középpontba egy konfliktusokkal teli filmforgatás kulisszái mögé pillantva. A film, amiről szó van, A herceg és a színésznő címet viseli, és a kor színészdolga, az angol Laurence Olivier rendezte.

A bugyuta kosztümös komédiát ugródeszkának szánta a színpadokat (és az üzleti életet is) meghódító brit aktor, ezzel akart filmes karrierjének lökést adni. A konfliktusok forrása mindenekelőtt két világ ütközéséből fakadt: Olivier sérőből hozta, és minden különösebb mélység nélkül próbálta letudni a magára osztott filmbéli szerepet, amíg az amerikai csillag bizonytalanul gyöttrődött és végig kételkedett saját színészi tehetségében. Családjától távol – akkori férje, a drámaíró Arthur Miller is magára hagyta Angliában rövid idő után – Monroe legszívesebben menekülne az egyre kényelmetlenebb helyzetből. Végül az oltalmat és a megnyugvást – a gyógyszerek mellett – a fiatal rendezőasszisztens (inkább mindenek Clark karjaiban találja meg, de csak átmenetileg – Marilyn örökre egyetlen szerep foglya marad.

Bár a film nem mindig emelkedik felül a közhelyeken, mégis sikerül megmutatnia valamit abból az érzelmi-pszichikai drámából, ami Monroe tragikus életét beárnyékolta: a tehetséges és korántsem buta színésznő és az éhes férfitekinteteknek kiszolgáltatott popkulturális ikon között feszülő ellentét lélekméregző hatását.

Párhuzamok és ellentétek

Kellemes meglepetés a filmben a színésznőt játszó Michelle Williams. Az eddig inkább sorozatokból, valamint (amúgy nem feltétlenül jelentéktelen) mellékszerepekből ismert színésznő nem rogyott össze a kihívás súlya alatt, figurája hiteles, de legalábbis hihető: a belső démonaival viaskodó Monroe-t látjuk a vásznon. Külsőségeiben is hasonult a szerephez – rengeteget gyakorolta, koreográfus segítségével, a sztár mozgását, gesztusait. A járás mellett a jellegzetes fejtartást is elsajátította, de még annak módját is, ahogy Marilyn a cigarettát tartotta. Arról nem is beszélve, hogy a szerep kedvéért némi hízásra is kellett vállalkoznia, és itt-ott szivaccsal kellett kitömni a ruhát a tökéletesebb illúzió kedvéért.

Ha egy hétig együtt vagyunk Marylannel, akkor elkerülhetetlen,
hogy a fürdőszobában is szembefussunk vele

Williams saját bevallása szerint nem csak a testfelépítését illetően különbözik Marilyntól, hanem a saját testéhez és a szexualitáshoz való viszonyában is – ezen a téren Monroe kétség kívül nagyon tudatos volt, tudta, milyen hatást képes kiváltani egy-egy kacér gesztusával. Némi hasonlóság azért mutatkozik a két színésznő sorsában. Mindketten korán önállóságra kényszerültek például: az anyakönyvben még Norma Jane Bakerként szereplő Monroe egyik nevelőszülőstől a másikig vándorolt, és számos nehéz vagy kellemetlen munkát volt kénytelen elvállalni – dolgozott autógyárban és modellkedett is –, mielőtt színészként felfigyeltek volna rá. Williams kamaszként érkezett Los Angelesbe, hogy ott próbáljon szerencsét, és maga is kipróbálhatta, milyen egyik bérlakásból a másikba vándorolni munkára várva. A kritikai sikerek végül nem kerültek el – például a Brokeback Mountain című filmben nyújtott teljesítményéért –, ám a személyes tragédiákot sem kímélték: gyermeke apját, Heath Ledgert 2008-ban veszítette el. Ám ellentétben az általa megformált egykori idollal, neki sikerült kikapaszkodnia a gödörből.

A szexszimbólum titkairól már a kutyája is nyilatkozott

A halott hírességek PR-versenyében sem áll rosszul Marilyn: a kutyája szemszögéből megírt életrajztól kezdve – már magyarul is olvasható a [könyv](#) – a dokumentumfilmekben át a több száz darabos rajongói tárgygyűjteményig számos jele van annak: Monroe élete és személyisége ma is titokfejtésre csábít. Olyan ikonná vált, amivel bármit el lehet adni – nem csak életrajzi könyveket, hanem [pezsgőmárkát](#) is.

A „buta sz?ke” álarcát magára ölt? (és azt levenni képtelen), amúgy olvasott és érzékeny színész? augusztusban lesz, hogy ötven éve halott. A két legnagyobb amerikai rajongói klub már arra készül, hogy többnapos fesztivállal áldozzon a tragikus sorsú színész? emlékének.

(Egy hét Marylinnel, 2011. Rendezte: Simon Curtis. The Weinstein Company.)

mno.hu - thy

Ajánló
